

КРАСА - ВІД РОСИ, ЗДОРОВ'Я - ВІД ВОДИ

Повертаючись недавно із відрядження, вдвівлявся у красу нашого краю і мимоволі спіймав себе на думці, що такої чарівної, дивовижної природи, як на Україні, не знайдеш ніде. Стрункі сосни тягнуться верховіттям до голубого склепіння неба, чорноземні поля, покріті сріблом інію, поважно і тихо несуть свої води до закутої у кригу ріки. Яка ж ти гарна, земле українська! Та чому ж така страдницька доля твоя? Чому, за які гріхи спіткала тебе гірка доля Чорнобиля, пронизавши невидимим убивчим виміроміненням і це міле довкілля, і мільйони людських життів? Чому замулюються природні джерела, передчасно пересохли русла малих річок? Важко нині відповісти на ці питання. Але потрібно.

Потрібно усвідомити, пройнятися тим, що в Україні щорічно викидається у повітря більш як 10 млн. тонн відходів хімічних речовин. Ще близько семи мільйонів тонн шкідливих викидів на рахунку відходів автотранспорту. На території України накопичено майже 4,5 млрд. тонн гоксичних нечистот, накипічена маса твердих побутових відходів перевищує 20

млрд. кубометрів.

Варто зазначити, що у районі останніми роками намітилася певна стабілізація показників забруднення довкілля, основною ознакою якої є зниження викидів шкідливих речовин в атмосферу та скидання недоочищених та забруднених вод у водоймище. Це пов'язано з втіленням природоохоронних заходів, а насамперед, із зменшенням обсягів виробництва промисловими підприємствами.

Тепер за даними управління екології та безпеки у Рівненській області викиди забруднюючих речовин в атмосферу становлять 117 тонн на рік (багато це чи мало?). Якщо порівняти з іншими районами області, то це не великі обсяги забруднення. Для прикладу: Дубенський Район - 315 тонн; Рівненський - 1173; Здолбунівський - 3251. Основним джерелом забруднення став автотранспорт.

Турбує використання і охорона підземних вод на території району, які не можна назвати впорядкованими. Безвідповідальне ставлення деяких керівників до рекомендацій щодо користування артезіанськими свердловинами призводить до погрішення якості питної

води. Свідченням цьому торік із водопровідних мереж району було досліджено 388 проб води, із яких 24, або 6,2 % не відповідали державному стандарту по мікробіологічних показниках. У значній мірі це стосується сільських водопровідних мереж.

Перлинами землі, населених пунктів були і залишаються природні або рукотворні водоймища. Сьогодні наше водосховище площею близько 500 га стало окрасою не тільки нашого районного центру, а всього Рівненського краю. Воно використовується для рибогосподарських цілей, а також для відпочинку та спорту. Проте забруднюють Млинівське водосховище переважно підприємства Дубна, найбільше - Дубенська дільниця «Рівненського водоканалу», яка за рік скинула в Ікву 1424 тис. м³ стоків.

Великий вміст завислих речовин значно впливає на санітарний стан Ікви, сприяє поступовому замулюванню водоймища, перешкоджає самоочищенню річкової води.

У населених пунктах району погано вирішується питання утилізації твердих побутових відходів. Схоже, найближчим часом кожна вулиця та провулок матиме своє несанкціоноване сміттєзвалище. Купи сміття можна

побачити у лісах, придорожніх насадженнях, на берегах водоймищ...

Усі ці органи негативно впливають на здоров'я людей. Як правило, там, де байдуже ставляться до охорони довкілля, допускають порушення санітарно-гігієнічних норм й правил, спостерігається підвищена захворюваність інфекційними хворобами, особливо групи кишкових інфекцій. Такі випадки були у Млинові, Смордії, Кораблицях, Війниці, Вовничах.

Нині про екологію говорять багато. На високих рівнях намагаються вирішити глобальні проблеми, передбачити межу тотального забруднення суші, води, атмосфери, за якою може настати кінець усьому живому на планеті Земля. І шокодо, що за цими, безумовно важливими проблемами для багатьох, не помітна загроза спочатку часткового, а потім - і значного знищенння генофонду живої природи. Адже можна припинити скидання в Ікву чи Прип'ять забрудненої води, встановити сучасні системи очищення повітря від забруднення, спорудити екологічно чисті технологічні процеси, цехи. Але все неможливо нічимою волею повернути до життя ті річки, той родючий ґрунт, ті види рослин і тварин, що зникли.

У своїй державі ми багато чого втратили. Але чимало ще можна вратувати. Тепер нічого кивати на когось - самі собі господари. Давайте ж по-синівськи зберігати та охороняти те, що дала у дар Природа!

Анатолій КРИВІЦЬКИЙ,
головний лікар
Млинівської
міжрайсанепідстанції.